

انقلابی باشند یا نباشند، نمی‌تواند محتوای این حدیث را انکار کنند و حتی نمی‌توانند منظور حدیث را به کسی جز امام خمینی تطبیق دهند. البته اماواگر زیاد می‌آورند، ولی خودشان هم می‌دانند که بی‌فایده است:

رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ قُمَّ يَدْعُو النَّاسَ إِلَى الْحَقِّ يَجْتَمِعُ مَعَهُ قَوْمٌ كَزُبْرِ الْحَدِيدِ لَا تُزْهِمُهُمُ الرِّيحُ الْعَوَاصِفُ وَ لَا يَمْلُونَ مِنَ الْحَرْبِ وَلَا يَجْبُونَ وَعَلَى اللَّهِ يَتَوَكَّلُونَ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

مردی از قم، مردم را به سوی حق دعوت می‌کند. جماعتی همانند پاره‌های آهن گرد او جمع می‌شوند که طوفان‌های سهمگین آنان را به لرزه در نمی‌آورد، از جنگ نمی‌هراسند و ترسی به دل راه نمی‌دهند، بر خدا توکل دارند و سرانجام، پیروزی با پارسایان است.

حالا که در «خمینی بودن منظور حدیث» شکی نیست، بیایید به بقیه حدیث دقت کنیم. آن جا که به ما و شما برمی‌گردد. ایام‌الله دهه فجر زمان خوبی است تا بیش‌تر ببیندیشیم که آیا ما همان‌هایی هستیم که امام آن‌ها را به سوی حق دعوت کرد؟ آیا ما مانند پاره‌های آهن هستیم که هیچ‌چیز به لرزه نیندازدمان؟ آیا در مقابل جنگ‌ها و تحریم‌ها و دشمنی‌ها، مردم‌ترس و خداترس هستیم؟ دولت‌مردان ما چه‌طور؟ باید خیلی مواظب خودمان باشیم...